

ТАҚРИЗИ

роҳбари илмӣ ба таҳқиқоти диссертатсионии Қозизода Шӯҳратҷон дар мавзуи «Таърихи инкишофи ҳаёти иқтисодӣ-иҷтимоӣ ва фарҳангии ноҳияи Масчоҳ (1955-2021)», барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD) - доктор аз рӯи ихтисоси 6D020300 - Таърих 6D020301 - Таърихи ватанӣ, Душанбе, 2026.

Таърихи замони шуравии навоҳии гуногуни ҷумҳурӣ дар замони истиклоли давлатӣ аз диди нав бо истифодаи маводу манобеи тоза дар таърихнигории муосир бештар мавриди таҳқиқу омӯзиш қарор дошта, то андозае як мароми муназзам ва пайвастаро соҳиб гардидааст. Ин раванд ханӯз аз замони бозсозӣ ибтидо гирифта, дар давраи истиклоли давлатӣ марҳала ба марҳала бо ба даст омадани шароити мусоид, тадричан рӯ ба инкишоф ниҳод. Вобаста ба ин сислсилаи таҳқиқот ва таълифот доир ба таърихи алоҳидаи минтақаҳои ҷумҳурӣ дар замони шуравӣ ба миён омаданд, ки боиси пурратар омӯхтани таърихи ин давра ва ба гардиши илмӣ баровардани сарчашмаву далелҳои нави таърихӣ шуданд. Маҳз ҳамин раванд, яъне таҳқиқу баррасии таърихи минтақаҳои ҷудоғона барои комилтар ва пурратар гардидани таърихи ҷомеи халқи тоҷик мусоидат менамоянд. Дар ин раванд, таҳқиқи таърихи ноҳияи нави Масчоҳ, ки худ маҳсули давраи навтарини таърихи халқи тоҷик аст, истисно буда наметавонад.

Дар замони истиклол давлатӣ назари мутахассисон ба таърихи давраи шуравии халқи тоҷик то андозае тағйир ёфта, тавсифу таърифи он ҳамчун як марҳалаи танҳо пирӯзию созандагӣ ва адолати иҷтимоӣ аз байн рафт. Агар дар замони мавҷудияти низоми шуравӣ ба таври ошкор асосан дастоварду пешравихо, муваффақиятҳо ва паҳлуҳои мусбати ҳаводиси таърихӣ ба қалам дода мешуд, зеро ҷаҳорҷӯбаи мавҷудаи идеологии ҳизби ҳукмрон ба дигар шакли инъикос иҷозат намедод, аммо дар марҳалаи пасошуравӣ бошад муҳаққиқон бештар ба тарафҳои манфӣ, нуқсу қубҳи ҷойдошта таваҷҷуҳ намуда, аз инъикосии воқеии таърихи ин давра канорагирӣ менамоянд. Вале, имрӯз зарур аст, ки таърихи давраи шуравии халқи тоҷикро дар маҷмуъ бо бурду бохт ва пешравию камбудихои ҷойдоштааш мавриди таҳқиқу таҳлил қарор диҳем.

Аммо, хангоми пажӯҳиши мавзӯ набояд аз мадди назар дур намуд, ки давраи пасазчангии тараққиёти хоҷагии халқи ҷумҳурӣ (солҳои 1947-1985) ҳамчун марҳалаи нисбатан муҳим дар рушди ҶШС Тоҷикистон нақши хеле муассирро соҳиб мебошад. Зеро маҳз дар ҳамин давра раванди суръати рушди ҷумҳурӣ вусъати тоза пайдо намуда, ҷумҳурӣ

тадричан аз минтақаи комилан аграрӣ ба як минтақаи пешрафтаи саноатию аграрии Иттиҳоди Шуравӣ табдил ёфт. Таҳаввулоти иқтисодии бамиёномада имкон дод, ки дар ҳаёти ҷамъиятию сиёсӣ ва иҷтимоию фарҳангии ҳама ноҳияҳои ҷумҳурӣ, аз ҷумла ноҳияи навташкили Масчоҳ тағйироти назаррас ба амал ояд. Барои сокинони ноҳияи навтаъсиси Масчоҳ ин давра ибтидои марҳалаи нави ташаккул ва рушди ҳаёти ҷамъиятию маъмурӣ ва фарҳангию маърифатӣ гардид. Пас аз ташкил ёфтани ноҳия ҳамчун воҳиди алоҳидаи маъмурӣ (27 ноябри соли 1956) ва азхудкунии заминҳои бекорхобида, инчунин муҳочир намудани сокинони минтақаи кӯҳистон дар ин ҷо бунёди аввалин муассисаҳои ҳизбию давлатӣ, идорию маъмурӣ ва иҷтимоию фарҳангӣ, саросар ҷалб намудани омма ба ҳаёти сиёсиву ҷамъиятӣ оғоз ёфта, зина ба зина симои минтақаи навбунёд дигаргун гардид.

Вобаста ба ин, интиҳоби мавзӯи рисолаи илмии Қозизода Шӯҳратҷон дар мавзуи «Таърихи инкишофи ҳаёти иқтисодӣ-иҷтимоӣ ва фарҳангии ноҳияи Масчоҳ (1955-2021)», саривақтӣ ва мубрам маҳсуб ёфта, кӯшиши ҷиддиест дар самти таҳқиқи ду марҳалаи таърихии давраи навтарини халқи тоҷик - давраи шуравӣ ва замони истиқлоли давлатӣ ва муқоисаи дастовардҳои созидаи сокинони ҷумҳурӣ дар ин масофаи таърихӣ маҳсуб меёбад.

Мубрамии мавзуи таҳқиқот боз дар он ифода меёбад, ки бори нахуст масъалаи ташкилбӣ ноҳияи Масчоҳ, вазъи иқтисодию иҷтимоӣ ва фарҳангӣ, ҳамчунин ба маркази калони кишоварзӣ табдил ёфтани он дар ду марҳалаи таърихӣ дар доираи як рисолаи илмӣ мавриди таҳқиқ қарор гирифтааст.

Рисолаи илмии Қозизода Шӯҳратҷон аз ҷиҳати банду баст ва сохтор ба талаботи муқарраршуда ҷавобгӯ буда, аз муқаддима, се боб, шаш зербоб, хулоса ва рӯйхати маъхазҳои адабиёти истифодашуд иборат мебошад.

Дар муқаддима, унвонҷӯ доир ба мубрамии мавзӯ ва зарурияти интиҳоби он, дараҷаи омӯзиши илмии масъала, робитаи кор бо барномаҳо (лоихаҳо) ва мавзуҳои илмӣ, мақсад, вазифаҳо ва объекту мавзуи таҳқиқот, доираи замонавии он, асосҳои назариявӣ методологӣ ва пойгоҳи сарчашмавии таҳқиқот, навгониҳои илмӣ ва нуқтаҳои асосии натиҷаҳои ба даст омада, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд, инчунин аҳаммияти назариявӣ амалии таҳқиқоти анҷомёфта, ба таври мушаххас ва вобаста ба талаботи муқарраршуда маълумот медиҳад.

Боби аввали рисола - «Азхудкунии заминҳои бекорхобида ва ташкилбӣ ноҳияи Масчоҳ», ки аз ду зербоби алоҳида иборат аст, ба таҳқиқи заминаҳо ва омилҳои асосии азхудкунии заминҳои бекорхобида,

муҳочир намудани аҳолии манотиқи кӯҳии ҷумҳурӣ ба водиҳо, ташкил ёфтани ноҳияи нави маъмурии Масчоҳ бахшида шудааст.

Дар зербоби аввал «**Азхудкунии заминҳои дашти Дилварзин ва муҳочиркунонии масчоҳиён**», унвонҷӯ асосан ба таҳқиқи ду масъала, аввал масъалаи азхудкунии заминҳои дашти Дилварзин, рафти бунёди НБО-и Қайроққум ва ва обанбори он, сохтмони иншооти ирригатсионӣ ва корҳои мелиоративӣ дар ин ҳавза, инчунин масъалаи муҳочир намудани сокинони ноҳияи Кӯҳистони Масчоҳ ба ин минтақа бештар тавачҷуҳ намудааст.

Диссертант дуруст таъкид менамояд, ки азхуд намудани заминҳои бекору беоб муҳимтарин натиҷаи сохтмони НБО-и Қайроққум мебошад, ки яке аз сохтмонҳои азим ва дорои аҳаммияти умумиттифоқӣ маҳсуб меёфт. Бо шарофати сохтмони НБО-и Қайроққум ва обанбори он, корҳои зиёди ирригатсионӣ мелиоративӣ гузаронида шуда, заминҳои бекор ва беоби дашти Дилварзин дар як муддати кӯтоҳ азхуд карда шуданд, ки ин барои ташкил додани як ноҳияи нави пахтакор ва ба он ҷо муҳочир намудани қувваи кории зиёд аз манотиқи кӯҳӣ, аз ҷумла аз Кӯҳистони Масчоҳ замина ба миён овард.

Муҳочирсозии аҳолии Кӯҳистони Масчоҳ дар таърихи давраи шуравӣ яке ҳодисаҳои нодир маҳсуб меёфт, зеро бори аввал сокинони як ноҳияи маъмурӣ ба шакли пурра ва бо ҳамон сохтори мавҷуда аз манотиқи кӯҳистон ба заминҳои нав кӯчонида шуданд. Ин таҷриба имкон дод, ки минтақаи кӯҳистон ба сохтори ноҳияи нав ворид гардад ва, аз тарафи дигар барои дар оянда обод намудани ин минтақа роҳ кушояд. Аҳолии рустоҳои гуногун, аз ҷумла 47 деҳаи Кӯҳистони Масчоҳ ба Дилварзин муҳочир шуданд ва масоҳати байни ноҳияи кӯҳистон ва ноҳияи нав аз 243 то 300 километрро ташкил медод. Танҳо дар солҳои 1956-1967 барои ба ноҳияи нав овардани хонаводаи сокинони Кӯҳистони Масчоҳ 654,9 ҳазор рубл ё ба ҳисоби миёна ба ҳар оила 119 рубл сарф гардид. Раванди комили муҳочиркунӣ, харчи нақлиёт ва ёрдампулӣ дар ноҳияи Масчоҳ 1088,6 ҳазор рубл ё худ ба ҳисоби миёна ба ҳар оила 265 рублро ташкил кард, ки ин ба андозаи хароҷот ва имтиёзи муҳочиркунии банақшагирифта мувофиқ буд. Тибқи маълумоти шуъбаи вилоятӣ муҳочират ва сафарбар намудани коргарон то санаи 15 июни соли 1959 аз 1516 оилаи муҳочирон 967 оила дар хонаҳои истиқоматии тайёр ҷойгир шуданд, 579 хочагӣ чунин хонаҳо надоштанд ва 220 оила дар хонаҳое ҷойгир шуданд, ки ханӯз дар асоси санад ба ихтиёри колхозҳои навтаъсис гузашта набуданд.

Зербоби дуюми боби аввал - «**Ташкилҳои ноҳияи нави Масчоҳ**» ба таҳқиқи раванди ташкилҳои ноҳияи нав, эъмори сохторҳои марбути

идорию иҷтимоӣ ва фарҳангӣ, мақомоти маъмурии он равона шудааст. Дар раванди таҳлилу таҳқиқи он унвонҷӯ дар така ба маъхазҳои расмӣ, санаду далелҳои бойгонӣ ба таври муфассал ташкилҳои як воҳиди маъмурии нави ҷумхуриро нишон дода, таъкид менамояд, ки ноҳия тибқи қарори Раёсати Шурои Олии ҶШС Тоҷикистон аз 27 ноябри 1956 ташкил ёфтааст. 28 июли соли 1966 тибқи қарори Раёсати Шурои Олии ҶШС Тоҷикистон, маркази маъмури ноҳияи Масчоҳ, ки пештар Янток номида мешуд, шаҳраки Бӯстон номгузорӣ шуд. Новобаста аз мушкилоту мураккаботи раванди азхудкунӣ, ташкили ноҳияи комилан нав ва ҷобачосозии аҳолии муҳочиршуда, дар як муддати кӯтоҳ минтақаи серзамин ва обёришавандаи хоҷагии кишоварзӣ бунёд гардид, ки баъдан дар рушди ҷумхуриӣ ва, ба вижа соҳаи кишоварзӣ он нақши муассир гузошт.

Боби дуюми рисола - «Ноҳияи Масчоҳ ва рушди он дар замони шуравӣ (солҳои 1955-1991)», ки низ аз ду зербоб иборат мебошад, ба таҳқиқи рушди иқтисодию иҷтимоӣ ва фарҳангии ноҳия дар замони шуравӣ бахшида шудааст. Дар зербоби аввал-«**Рушди иқтисодию иҷтимоии ноҳияи Масчоҳ дар солҳои 1955-1991**», диссертант дар заминаи манобеи фаровон, пеш аз ҳама маводи бойгонӣ ва расмии оморӣ паҳлуҳои гуногуни ҳаёти иқтисодӣ, аз ҷумла ташкилҳои колхозу совхозҳои калони кишоварзӣ, ба як минтақаи асосии пахтакорӣ табдил ёфтани ноҳия, истифодаи технологияи пешқадами пахтапарварӣ ва ба ҳавзаи пешқадами таҷрибавии соҳа дар минтақа табдил ёфтани Масчоҳ таҳқиқот бурдааст.

Дар баробари пахтакорӣ дигар соҳаҳои кишоварзӣ низ дар ноҳия рушд ёфта, ҳиссаи ноҳия дар маҷмӯи маҳсулоти кишоварзӣ вилоят солбасол афзоиш ёфт. Маълумоти оморӣ ва муқоисаи натиҷаҳои охири солҳои 70 - ибтидои солҳои 1980 нишон медиҳанд, ки вилояти Ленинобод дар соҳаи кишоварзӣ ба қомебиҳои назаррас ноил гардидааст. Натиҷаҳои бадастомада аз ду ҷиҳат арзишманд буданд: аввалан, онҳо сатҳи баланди иҷрои нақшаҳои давлатӣ ва барзиёдсупорӣ маҳсулотро нишон медоданд; сониян, дар заминаи афзоиши иқтисодӣ ва тақмили усулҳои агротехникӣ, рушди устувори соҳаро таъмин менамуданд.

Ҳамин тавр, таҳлили рушди иқтисодию иҷтимоии ноҳияи тозатаъсиси Масчоҳ дар давоми зиёда сӣ соли мавҷудияти ҷомеаи шуравӣ (солҳои 1955-1991) нишон медиҳад, ки дар ин муддат ноҳия аз як мавзеи заминҳои бекорхобида ва дар натиҷаи муҳочирати аҳолии манотиқи кӯҳӣ ба макони зист табдил ёфта, ба яке аз минтақаҳои пешрафтаи ҷумхуриӣ ва вилоят табдил ёфта, унвони яке аз ноҳияҳои

асосии кишоварзӣ, махсусан пахтакориро соҳиб гардид. Зербоби дуюми ин боб - «**Ҳаёти ҷамъиятию фарҳангии Масчоҳ дар замони шуравӣ**» баҳишида шуда, унвончӯ дар натиҷаи таҳқиқи амиқ бо истифода аз далелҳои дақиқ раванди таҳаввулоти ҷидди ҳаёти ҷамъиятию фарҳангии ноҳияро дар солҳои мавҷудияти соҳти шуравӣ нишон медиҳад. Пеш аз ҳама, ташаккули низоми маорифи ноҳияи нав, афзоиши шабакаи мактабҳо ва дигар муассисаҳои таълимию томактабӣ, дастовардҳои хонандагон ва иштироки онҳо дар озмунҳои гуногуни илмию таълимӣ мавриди таҳлил қарор гирифтаанд. Аз ҷумла, ибтидои солҳои 80-ум муассисаҳои таълимии ноҳия дорои пойгоҳи хуби моддию таълимӣ буданд ва танҳо дар давоми 9 моҳи соли 1980 ба маблағи 41,1 ҳазор рубл воситаҳои таълимии аёни харидорӣ шуд, ки ин 77,9% нақшаи солонро ташкил меод. Соли таҳсили 1988/89 дар ноҳия 46 мактаб бо 20 296 нафар хонанда фаъолият менамуд, ки аз ин шумора 16 841 нафар дар мактабҳои миёна таҳсил менамуданд. Ғайр аз ин дар ноҳия ду мактаб-интернат мавҷуд буд, ки дар онҳо 174 нафар хонанда тарбия мегирифтанд.

Раванди рушди ҳаёти фарҳангии ноҳия дар баҳши алоҳида мавриди таҳқиқ ва таҳлил қарор гирифтааст. Унвончӯ зина ба зина дигаргуншавии ҳаёти фарҳангӣ, хизматрасонии тиббию иҷтимоӣ, афзоиши шумораи муассисаҳои фарҳангӣ, сатҳи маърифатии аҳолиро бо овардани мисолҳои мушаххас инъикос намуда, солбасол болоравии нақши ноҳияро дар миқёси вилоят ва ҷумҳурӣ нишон медиҳад. Таҳлили муфассали маълумоти оморӣ, санадҳои расмӣ бойгонӣ ва матолиби таҳқиқотӣ нишон медиҳанд, ки тағйироти иҷтимоӣ, фарҳангӣ ва маърифатӣ, ки дар замони шуравӣ дар ҳудуди ноҳия ба миён омада, падидаи мавсимӣ ва ё маҳдуд набуданд, балки дорои хусусияти муназзам ва пайдарпай тибқи қонуну барномаи рушд ба вуқӯ меоманд.

Боби сеюми рисола-«**Ноҳияи Масчоҳ дар замони истиқлол (1991-2021)**» ном дошта, аз ду зербоб иборат аст. Дар зербоби якуми ин боб - «**Истиқлол ва рушди иҷтимоию иқтисодии Масчоҳ**», диссертант, пеш аз ҳама ба он тавачҷӯх намудааст, ки истиқлоли давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои тамоми кишвар, аз ҷумла ноҳияи Масчоҳ, оғози марҳалаи нави рушди иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва фарҳангиро таъмин намуд. Яке аз ин имкониятҳо аз ноҳияи комилан аграрӣ ба ҳавзаи саноатӣ агро-аграрӣ табдил ёфтани ноҳия мебошад. То замони истиқлол дар ҳудуди ноҳияи калони пахтакорӣ ҷумҳурӣ ҳамагӣ ду корхонаи саноатӣ мавҷуд буд, ки аз онҳо як корхонаи пахтадозакунӣ дар шаҳраки Бӯстон ва дигаре матбааи ноҳия буданд. Соли 2020 шумораи корхонаҳои саноатии ноҳия ба 30 адад расида, ҳаҷми умумии маҳсулоти саноатии ноҳия аз 14,7

млн. сомони соли 1991 ба 240,7 млн. сомони дар соли 2019 расид, ки ин 16 маротиба зиёд мебошад.

Ноҳия дар партави сиёсати хирадмандона ва дурбинионаи ҳукумати кишвар таҳти сарвари Пешвои миллат мухтарам Эмомалӣ Раҳмон ва тавачҷуҳу дастгирии бевоситаи мақомоти олии роҳбарии ҷумҳурӣ, тарҳрезии барномаҳои дарозмуддат ва кӯтоҳмуддати давлатии рушд, маблағузории ҳадафмандона ва, муҳимтар аз ин таъмини суботу оромии ҷомеаи кишвар тадриҷан рӯй ба инкишоф оварда, дар ду даҳсолаи охир дар самти кишоварзӣ ба дастовардҳои шоён ноил гардидааст.

Дар зербоби дуюми боби сеюми рисола - «**Ҳаёти ҷамъиятӣ ва фарҳангии ноҳия дар замони истиқлолият**» ба таври муфассал дастовардҳои ноҳия дар самти ҳаёти ҷамъиятӣ ва фарҳангии ноҳия мавриди таҳқиқ қарор гирифтаанд. Диссертант таъкид менамояд, ки ба шарофати таъмини сулҳу ваҳдат пешрафти устувори соҳаҳои гуногуни хоҷагии халқ ва татбиқи пайгириҳои ҳадафҳои стратегии ноил шудан ба истиқлоли энергетикӣ, раҳӣ аз бунбасти коммуникатсионӣ ва таъмини амнияти озуқаворӣ ҷумҳурии соҳибистиклол ва, аз ҷумла ноҳияи Масчоҳ бо маром рушд ёфт. Пешрафти иқтисодӣ ва фазои орому осоишта барои ҳаёти ғаёлонаи ҷамъиятию фарҳангии шаҳрвандон имконоти хуб ва шароити мусоидро фароҳам оварданд. Имрӯз кишвари тозаистиклол зери парчами сиёсати мудаббиронаи Сарвари давлат мухтарам Эмомалӣ Раҳмон дар марҳалаи нави рушду пешрафт қарор дошта, баҳри истиқболи сазовори 35-солагии истиқлоли давлатӣ ба қорҳои ободонию бунёдкорӣ вусъати тоза мебахшанд.

Дар бахшҳои алоҳида доир ба рушди маорифи ноҳия дар замони истиқлол, ислоҳоти соҳа ва дастовардҳои назарраси он мавриди таҳқиқ қарор гирифтаанд. Тибқи маълумоти омории соли 2020, дар ҳудуди ноҳия 45 адад муассисаҳои таълимӣ ғаёлият доштанд, ки аз ин шумора 35 муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ, 8 муассисаи таҳсилоти миёнаи асосӣ ва 2 муассисаи шакли литсей ташкил мебуданд. Дар маҷмӯъ дар мактабҳои ноҳия 21068 нафар хонандагон ба таълиму тарбия фаро гирифта шуда буданд. Зикр қардан ба маврид аст, ки 38 муассисаи таълимӣ дар минтақаи деҳот ҷойгир буданд. Илова ба ин, дар ноҳия 9 кӯдакистон ва як қатор муассисаҳои таҳсилоти касбӣ, аз ҷумла Литсеи касбии саноатӣ кишоварзӣ, Коллеҷи кишоварзӣ ва Коллеҷи омӯзгорӣ амал менамуданд.

Ҳамин тавр, дар сӣ соли замони соҳибистиклолӣ ноҳия Масчоҳ ба мисли дигар минтақаҳои ҷумҳурӣ дар роҳи амалисозии барномаву нақшаҳои ҳадафмандонаи Ҳукумати Ҷумҳурӣ зеро парчами сиёсати маорифпарваронаи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Пешвои миллат

мухтарам Эмомалӣ Раҳмон дар самти ташаккули низоми миллии маориф ва рушду мувофиқ гардидани он ба талаботи ҷаҳони муосир комёбиҳои шоёнро ба даст овардааст. Ин дастовардҳо самараи Истиқлол, сулҳу ваҳдати миллий ва ғамхорию дастгирии Пешвои миллат мухтарам Эмомалӣ Раҳмон мебошанд.

Дар замони соҳибистиқлолӣ ҳаёти ҷамъиятӣ ва фарҳангии ноҳия низ куллан ба сатҳи нав баромада, дар ибтидои асри XXI ба дастовардҳои ҷашмрас ноил гардид. Дигаргунии назаррас дар тамоми самтҳои ҳаёти ҷамъиятию фарҳангии ноҳия мушоҳида мегардад. Баробари рушди иқтисодию иҷтимоӣ ва соҳаи маориф таҳаввулот дар самти хизматрасонии тиббӣ, хизмати маишӣ, ободии шаҳру маҳалҳои аҳолинишин, санъату ҳунар, сатҳи маърифатии аҳолии мушоҳида мегардад.

Дар ҳулоса, унвонҷӯ натиҷаи таҳқиқоти хешро доир ба инъоси ҳаёти иқтисодию иҷтимоӣ ва фарҳангии ноҳияи Масҷод дар замони шуравӣ ва давраи истиқлол ҷамъбаст намуда, назару ҳулоса ва пешниҳодҳои худро ба шакли мушаххас вобаста ба ҳар як боби рисола манзур намудааст.

Навоварии илмӣ таҳқиқот, пеш аз ҳама дар он аст, ки бори нахуст дастоварди иқтисодию иҷтимоӣ ва фарҳангии як ноҳияи алоҳидаи ҷумҳурӣ дар ду марҳалаи таърихӣ як давраи таърихӣ, бо истифода аз манобеи гуногун мавриди инъикос қарор гирифта, диссертант тавонистааст, ки дар муқоиса неруи созанда ва бунёдкорӣ тоҷиконро дар мисоли як ноҳия нишон диҳад.

Дастоварди муҳимми унвонҷӯ дар он аст, ки дар асоси таҳлилу баррасии манобеи зиёди илмӣ, пеш аз ҳама маводи бойгонӣ, санаду ҳуҷҷатҳои расмӣ ва матбуоти даврӣ саҳифаи рангини як минтақаи ҷумҳуриро тасвир намояд. Махсусан, маводи зиёди бойгонии аз БДВС ба даст оварда, ки аксарияти онҳо бори аввал ба гардиши илмӣ ворид шудаанд, мазмун ва мундариҷаи таҳқиқотро ғани гардонида, барои инъоси пурраи ҳаёти иқтисодию иҷтимоӣ ва фарҳангии ноҳия мусоидат намудаанд.

Ҳулосаҳои назариявии муаллиф, муқаррарот, натиҷаҳои илмӣ назариявии асосӣ, пешниҳод ва тавсияҳои амалӣ доир ба диссертатсия барои омӯзиши таърихи муосири халқи тоҷик аҳаммияти илмӣ-амалӣ доранд. Ҳамзамон, тавсияҳои алоҳидаи унвонҷӯро метавон хангоми ба нақшагирии рушди ноҳия ва идоракунии он истифода намуд.

Саҳми шахсии доктараби дарёфти дараҷаи илмӣ дар он ифода меёбад, ки натиҷаҳои илмӣ таҳлилу таҳқиқи муаллиф, аз ҷумла ҳулосаҳои назариявӣ, нукоти ба ҳимоя пешниҳодшаванда бевосита аз

чониби худи ӯ мустақилона таҳия, баррасӣ ва исбот шудаанд. Мазмун ва муҳтавои асосии рисолаи илмӣ дар 12 мақолаи унвончӯ, аз ҷумла дар 4 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои тақризишавандаи ҚОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон инъикос ёфтаанд.

Ҳамин тариқ, рисолаи номзодии Қозизода Шӯҳратҷон дар мавзӯи «Таърихи инкишофи ҳаёти иқтисодӣ-иҷтимоӣ ва фарҳангии ноҳияи Масчоҳ (1955-2021)» аз рӯи натиҷаҳои бадастомада, истифодаи амалӣ ва сифати вироиш ба талаботи муқаррарнамудаи Дастури ҚОА назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нисбат ба рисолаҳои номзадӣ ва докторӣ мувофиқ буда, муаллифи рисола барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D020300-Таърих 6D020301 - Таърихи ватанӣ арзанда мебошад.

Роҳбари илмӣ - доктори илмҳои таърих,
профессор, сарҳодими илмӣ ИТБМ
ба номи А. Дониши АМИТ

Убайдулло
Насрулло Каримзода

Имзои профессор Убайдулло Н.К.-ро тасдиқ менамоем.

Нозирони калони шӯъбаи кадрҳои
Институти таърих, бостоншиносии
ва мардумшиносии ба номи
А.Дониши АМИТ

Файзуллоева Г. Қ

«12» 02 2026

Суроға: 734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон, ш. Душанбе,
хiebони Рӯдакӣ 33, тел.: (+ 992 (37) 221-37-42,
e-mail: nasrullokarimovich@mail.ru